

**Προσφυγή της 3ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή
κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

(Υπόθεση C-118/10)

(2010/C 113/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση 2009/991/ΕΕ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Λετονίας για την αγορά γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Συμβούλιο, με την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ανέτρεψε την απόφαση της Επιτροπής που προκύπτει από τη σύσταση για τη λήψη κατάλληλων μέτρων, στο σημείο 196 των κατευθυντήριων γραμμών για τη γεωργία του 2007, και από την άνευ όρων αποδοχή της από τη Λετονία, με την οποία υποχρεωνόταν η τελευταία να περατώσει ένα υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά γεωργικών γαιών μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009 το αργότερο. Υπό το πρόσχημα των εξαιρετικών περιστάσεων, το Συμβούλιο επέτρεψε στη Λετονία να διατηρήσει το καθεστώς αυτό μέχρι τη λήξη, στις 31 Δεκεμβρίου 2013, των κατευθυντήριων γραμμών για τη γεωργία του 2007. Οι περιστάσεις που προβάλλει το Συμβούλιο για να δικαιολογήσει την απόφασή του δεν αποτελούν, προφανώς, εξαιρετικές περιστάσεις τέτοιας φύσεως που να δικαιολογούν τη ληφθείσα απόφαση και δεν λαμβάνουν υπόψη την απόφαση της Επιτροπής σχετικά με το καθεστώς αυτό. Προς στήριξη της προσφυγής της ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως:

α) Πρώτον, θεωρεί ότι το Συμβούλιο δεν είχε την αρμοδιότητα να ενεργεί βάσει του τρίτου εδαφίου του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, διότι η ενίσχυση που ενέκρινε αποτελούσε υφι-

στάμενη ενίσχυση την οποία η Λετονία είχε δεσμευθεί να καταργήσει έως το τέλος του 2009, όταν αποδέχθηκε τα μέτρα που της πρότεινε η Επιτροπή.

β) Δεύτερον, προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπερέβη τα όρια εξουσίας του, εξουδετερώνοντας την απόφαση για τα μέτρα ενίσχυσης, τα οποία η Λετονία διέθετε την ευχέρεια να διατηρήσει μέχρι το τέλος του 2009 αλλά όχι μετά την ημερομηνία αυτή, και ορίζοντας ότι μπορούσε να τα κρατήσει σε ισχύ μέχρι το 2013.

γ) Στη συνέχεια, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών καθώς και των θεσμικών οργάνων. Με την απόφασή του, το Συμβούλιο απάλλαξε τη Λετονία από την υποχρέωσή της για συνεργασία με την Επιτροπή όσον αφορά τα κατάλληλα μέτρα που έγιναν δεκτά από το εν λόγω κράτος μέλος σχετικά με τις υφιστάμενες ενισχύσεις για αγορά γεωργικών γαιών στο πλαίσιο της συνεργασίας που θεσπίστηκε με το άρθρο 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

δ) Με τον τελευταίο λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον διαπίστωσε ότι συνέτρεχαν εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν τη λήψη του εγκεκριμένου μέτρου.

⁽¹⁾ ΕΕ L 339, 22.12.2009, σ. 34.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Marknadsdomstolen (Σουηδία) στις 8 Μαρτίου 2010 — Konsumentombudsmannen (KO) κατά Ving Sverige AB

(Υπόθεση C-122/10)

(2010/C 113/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Marknadsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Konsumentombudsmannen (KO)

Εναγομένη: Ving Sverige AB

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η προϋπόθεση «ούτως ώστε να έχει ο καταναλωτής τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει την αγορά» του άρθρου 2, στοιχείο θ', της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (στο εξής: οδηγία) ⁽¹⁾ την έννοια ότι πρόσκληση για αγορά υπάρχει άπαξ οι πληροφορίες για το διαφημιζόμενο προϊόν και την τιμή του επαρκούν προκειμένου ο καταναλωτής να είναι σε θέση να αποφασίσει να προβεί σε αγορά ή απαιτείται όπως η εμπορικής φύσεως ανακοίνωση παρέχει επίσης πραγματική δυνατότητα αγοράς του προϊόντος (π.χ. κουπόνι παραγγελίας) ή ότι δημοσιεύεται όπου υπάρχει τέτοια δυνατότητα (π.χ. διαφήμιση έξω από ένα κατάστημα);
- 2) Σε περίπτωση που η απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα είναι ότι απαιτείται πραγματική δυνατότητα αγοράς του προϊόντος, μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα ακόμη και όταν η εμπορική ανακοίνωση παραπέμπει σε αριθμό τηλεφώνου ή σε ιστοσελίδα όπου μπορεί να παραγγελθεί το προϊόν;
- 3) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της οδηγίας την έννοια ότι η προϋπόθεση που αφορά την τιμή πληρούται εφόσον η εμπορική ανακοίνωση περιλαμβάνει μια τιμή εκκίνησης, δηλαδή τη χαμηλότερη δυνατή τιμή αγοράς του διαφημιζόμενου προϊόντος ή των διαφημιζόμενων κατηγοριών προϊόντων, ενώ συγχρόνως το διαφημιζόμενο προϊόν ή οι διαφημιζόμενες κατηγορίες προϊόντων υπάρχει σε άλλη μορφή ή με άλλο περιεχόμενο σε τιμές που δεν δηλώνονται;
- 4) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της οδηγίας την έννοια ότι η προϋπόθεση που αφορά τις ιδιότητες του προϊόντος πληρούται άπαξ υπάρχει παρουσίαση του προϊόντος με λέξεις ή εικόνες («verbal or visual reference to the product») ⁽²⁾, δηλαδή έτσι ώστε το προϊόν να μπορεί να αναγνωρισθεί, χωρίς όμως επιπλέον να περιγράφεται;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, ισχύει τούτο ακόμη και αν το διαφημιζόμενο προϊόν προσφέρεται σε διάφορες μορφές, αλλά η εμπορική ανακοίνωση αναφέρεται στις μορφές αυτές με κοινή ονομασία;
- 6) Εφόσον πρόκειται περί προσκλήσεως για αγορά, έχει το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', την έννοια ότι αρκεί απλώς να γίνεται μνεία μερικών από τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος και ο επιχειρηματίας να παραπέμπει κατά τα λοιπά στην ιστοσελίδα του, υπό την προϋπόθεση ότι στην ιστοσελίδα αυτή υπάρχουν ουσιώδεις πληροφορίες σχετικές με τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, την τιμή του και τους λοιπούς όρους, όπως επιβάλλει το άρθρο 7, παράγραφος 4;

- 7) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο γ', την έννοια ότι αρκεί να γίνεται μνεία μιας τιμής εκκίνησης προκειμένου να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση που αφορά την τιμή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 149, σ. 22.

⁽²⁾ Commission staff working document «Guidance on the implementation of directive 2005/29/EC» (Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής «Κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή της οδηγίας 2005/29/EK»), σ. 47 επ.

Προσφυγή της 10ης Μαρτίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-127/10)

(2010/C 113/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Καρανάσου-Αποστολοπούλου και Γ. Ζαββός)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2006/42 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17^{ης} Μαΐου 2006, σχετικά με τα μηχανήματα και την τροποποίηση της οδηγίας 95/16/EK ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας 2006/42/EK στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 29 Ιουνίου 2008.

⁽¹⁾ ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 24